

и отъ които не страни нито самата официална Руссия. Честя остава при тоя за насъ злокобенъ договоръ потвърждаватъ и слѣдующитѣ факти. Въ дипломатическитѣ кръгове въ Цариградъ не бѣше никому, който бѣ заинтересованъ, непознато, че Портата, прѣди да издаде бератитѣ на екзархийскитѣ владици въ Македония, прѣди три години по настояванието на Тройния Сюзъ, по-напрѣдъ доврчиво е попитала за мнѣнието въ Петербургъ, и само тогазъ се рѣши да ги издаде, когато тамъ, пакъ доврчиво се клюмнало съ глава. Мѣжду това по въпроса за възобновението на Ипекската Патриаршия и сърбскитѣ владици въ нѣколко епархии на Стара Сърбия и Македония, колкото се противили Гръцитѣ и Патриаршията, още по-вече се противила Русската дипломация въ Цариградъ. Тя мисли, че Сърбия напразно се бѣхти когато продължава да върши културното си влияние въ Македония и когато настоява щото Сърбската народност да се развива и крѣпи, понеже, мисли си тя, въ тѣзи земя нѣма Сърби. Тя въ това напълно се съгласява съ Комарова, авторътъ на познатата, фамозна, етнографическа харта. И русскитѣ консули въ Македония рѣшително въставатъ противъ културното движение, чрѣзъ което Македонскитѣ Сърби се опитватъ да манифестиратъ своята народност. И това всичко се прави и слѣдъ като Сърбитѣ въ сѣверна Македония, а особено въ Скопската Епархия, дадоха еклатантно доказателство за своята екзистенция и въ тѣзи земя съ това, че слѣдъ тѣжки трудове въ тридесетъ селски и петъ градски общини добиха свои училища и завардиха свои черкви, съ което нѣщо вече и самитѣ Българи наченаха да се помиряватъ.

Логиката на това и таково русско отнасяние се състои въ това: до къдѣто е Българско до тамъ въ името на Бога ще бѣде и Русско, и колкото по-нататкъ се распространява Българското, толкова по-вече ще иматъ Русситѣ. Сърбитѣ пъкъ сж прѣдадени на Австрия, и колкото бѣде по-малко Сърбско, ще бѣде по-малко и на тѣзи нейна съперница. Вмѣсто Руссия турнете Австрия, и обратно, вмѣсто Българитѣ Сърбитѣ и вмѣсто Сърбитѣ Българитѣ и тогава ще видите и логиката на Австрийското отнасяние.

Руссия и Австрия слѣдователно, като се бутатъ по Балканския Полуостровъ и като прѣмѣстватъ своитѣ сфери спрѣмо моменталната си сила, тикатъ еднитѣ, Българитѣ, противъ Сърбитѣ, а другитѣ, Сърбитѣ, противъ Българитѣ, и